

умер оракул — вчасно
не встигши звірити
останньої своєї таємниці
заложники повільного стирання
незграбні тіні між
двома відстрочками
ми —
спадкоємці
отого незначного чуда для якого
вже виправдання жодного немає
отого чуда що не більше як
гіпотетичне.

Цикл « [Заложники стирання](#) ».